

den side – det er måske straks værre – vil filtreringen ofte komme til at blokere for hjemmesider med et yderst relevant og sobert indhold.

Så det, der umiddelbart ser så rigtigt og logisk ud, er næppe anvendeligt, sådan som det beskrives i forslaget. Når jeg godt vil opholde mig lidt ved dette med, at det kan blokere for hjemmesider med relevant og sobert indhold, skyldes det, at hvis vi vil påbyde brugen af filtreringsprogrammer for bedre at leve op til ét område i FN's børnekonvention – det er de artikler, der drejer sig om beskyttelse af børn imod fysisk og psykisk skade, artikel 19 og 36 – så kan man samtidig i den gode sags tjeneste komme til at bryde konventionen på andre områder. F.eks. kan det være artiklerne om børns ret til information og ytringsfrihed. Det er artiklerne 12 og 17.

Størstedelen af de filtreringsprogrammer, som findes på markedet i dag, er jo baseret på registre over adresser på hjemmesider og materialer på hjemmesider, som er blevet klassificeret som uønsket, og i nogle tilfælde fortoner det sig faktisk lidt, hvor inspirationen til denne uønsketthed kommer fra.

Hvis jeg skal opholde mig lidt ved de uheldige bivirkninger af filtrene, så kan man for det første sige, at de kan komme til at spærre for informative eller helt uskyldige hjemmesider, fordi de f.eks. indeholder ord, som på et fremmedsprog bliver opfattet som anstødelige.

Det kan også være sådan, at det kommer til at spærre for hjemmesider, som på helt sober vis beskæftiger sig med emner som f.eks. vold eller fascisme, men hvor ordene nævnes mange gange. De kan spærre for sider med f.eks. dansk seksualundervisning rettet mod unge, fordi det i filtreringsprogrammernes hjemland bliver opfattet som uacceptabelt. Jeg kunne godt nævne en række andre eksempler, men vil nøjes med disse tre her.

De økonomiske konsekvenser ved gennemførelsen af forslaget synes jeg måske ikke er det væsentligste. I øvrigt kan vi overhovedet heller ikke give nogen rigtig kvalificerede gæt på, hvad det ville koste, for det er uklart, hvor mange computere med internetadgang som ville være omfattet af forslaget. Tallet ligger sandsynligvis et eller andet sted mellem 40.000 og 50.000, og det er selvfølgelig en forholdsvis stor opgave, man skulle begive sig ud i.

Det vil sige, at den enkelte institution skal bære udgifterne til anskaffelse og vedligeholdelse af filtreringsprogrammerne, og så skal der være noget personale, som skal føre alderskon-

trol med brugerne og sørge for at slå filterprogrammet til og fra, hver gang en bruger er over eller under den alder, som man ville fastsætte, for at man kunne bruge computeren.

Derudover skal jeg blot sige, at når man vurderer forslaget, bør man selvfølgelig også vurdere effekten af den indsats, som man taler om, i et fremtidsperspektiv. I dag har halvdelen af befolkningen adgang til Internettet fra hjemmet, og det tal forventes jo ifølge alle eksperter at stige.

Når dertil kommer, at de nye tredjegerationismobiltelefoner om kort tid bliver en del af danskernes hverdag, vil der blive adgang til store mængder af internetinformationer direkte fra mobiltelefoner og andre nye mobile apparater.

Så i virkeligheden kan vi forvente, at også børns adgang til Internet vil blive så mangesidig, at det, der bliver sigtet i det her beslutningsforslag, vil have en helt marginal betydning i forhold til børns muligheder for adgang til bestemte typer information på Internettet.

Eller sagt mere enkelt: Det, som det her kommer til at omfatte, vil formentlig i løbet af ganske, ganske kort tid vise sig kun at være et lille bitte hjørne af alle de mange adgangsmuligheder, børnene i øvrigt har.

Så regeringen mener ikke, at et påbud om brug af filtreringsprogrammer er vejen frem for udviklingen af et trygt og sikkert netværkssamfund, men det betyder naturligvis ikke, at vi ikke er dybt opmærksomme på problemets eksistens. Vi mener blot, at man bør se efter andre muligheder for at få klarlagt problemet.

Derfor er vores bud på det, at man skal sætte ekstra kræfter ind på det store arbejde, der gøres i folkeskolerne. Her er det deres opgave i et ligeværdigt og demokratisk miljø at lære børnene at arbejde kritisk med de informationer, der jo på godt og ondt hører vores tid til.

De undervisningsmaterialer, som skolerne anvender, skal jo ifølge folkeskoleloven godkendes af skolebestyrelserne. Det er derfor op til den enkelte skolebestyrelse at beslutte, om man finder, at filtreringsprogrammer er af en tilstrækkelig god og hensigtsmæssig kvalitet til, at man vil anmode en skoleleder om at installere filtreringsprogrammer på den enkelte skole. Det vil sige, at man jo i virkeligheden kan beslutte det her lokalt, hvis man mener, at det er den rette vej.

Så er der bibliotekerne, og dér gives der jo adgang til Internettet på baggrund af den nye bib-